բազորեալն՝ պատրաստագոյն են, քան զթշնամին հալածել և կամ կոտորել։ Զոր և ինքն վոյվոտա Ռուսքիյ զոր Խոռոնժիյ կու անուանեն, փախեաւ ի բերդն եմուտ և փակեցաւ, ընդ նմա և երկու որդիքն իւր և այլ մեծամեծք. և զամենայն զռամիկք և զիղձք (?) թոյլ ետուն անօրինացն, որ աւարեցին և գերեցին. բայց ինքեանքն այլ ի մէջ այդ բերդին՝ հազիւ զերծան. զոր եթէ մի օր այլ կացեալ էին, Աստուածն ամենազօր զիւրենք ի ձեռս նոցա մատնեալ էր, բայց դարձեալ ողորմեցաւ և ոչ մատնեաց. զի բազմագութ է և ողորմած։ Եւ հանին գերի իբրեւ 30,000 հոգի, և այլ աւելի։

1567–8. Թվ. ՌԺԶ. Վաղջանեցաւ Կիւրեղ վոյթն. Աստուած ողորմի հոգուն։

1567–8. Թվ. ՌԺԶ. Ֆռանգի դատաւորքն սկսան քաղքի բոլորն քարէ պարիսպ չինելոյ, բայց բազմաց հաճոյ չթվեցաւ. քանզի մեծ և ծանր գործ սկսան. և զի զքաղաքացիսն յոյժ նեղելով բանեցնէին. և նոքա անմռունչ յոգւոց հանելով գործէին զգործն զայն. և էին ի մէջ գերութեան իբրեւ զԻսրայելացիսն առ Փարաւոնիւն երբեմն։

1568. Թվ. ՌԺԷ. Պիղծ և անհաւատ Դադարն ազգն եկաւ, և բազում գիւղք և գաւառ աւերեց և գերեցոյց, և մեծ իշխան ոմն անուն Լաքիյ՝ էառ ընդ իւր զօրս ոչինչ բազում, իբրեւ 5,000, և չոգաւ յետ նոցա, և եհաս և կոտորեց զԴադարն. և բազում գերիք և աւարս ազատեաց և դարձոյց։ Բայց ի իւրոց անտի հեծելոց սակաւ մի կոտորեցան ի Դաթարէն. քանզի անօրէնքն այն բազում էին քան զնոքա։ Եւ այս ոչինչ է զարմանալի, զի կռվոյ է բանս. զի ով ոք զնոյն խաղն խաղասցէ՝ այնպէս լինելով է։ Աստուած զվերջն ի բարին փոխէ և տայ զօրութիւն քրիստոնէիցն։

1569. Թվ. ՌԺԸ. Բարեպաշտ թագաւոր մեր Զիկմունդ Աղուստոս՝ մեծ ժողովք արաւ ի քաղաքն Լուպլին, զոր ամենայն աշխարհն Իլախից անդ կային ժողովեալ. և զի վաղուց հետէ ժողովք բազում լեալ էին վասն Իլախից և Լիդվայի երկրին միաբանութեան, այսինքն է որ կոչի յունիա (union). և թարգմանի զայս, զի այս երկու երկիրս զոր վերոյ ասացաւ՝ Իլախի և Լիդվայի, թէպէտ տէրութիւն և թագաւորութիւն մի է, բայց առանձին էին Իլախի երկրին դատաստանն և դատակնիք. զոր ի յայսմ ժողովքիս եղեւ խաղաղութիւն և միաբանութիւն ի վերայ ամենայն աշխարհի Իլախից. զի մի դատաստան լիցի և մի դատակնիք յաւիտեան, և այլ չփոփոխվի այս սահմանքս և կարգս։

1570. Թվ. ՌԺԸ. Նոյեմբ. ամսոյ ԺԲ. Իլովի արհի եպիսկոպոսն Գժոնց Սլոմովքիյ եկաւ ի Կամենիցս. և ամենայն քաղաքիս բազմութիւն էլ ընդ առաջ նորա, Ֆռանգ ազգ և Հայք. և Ըռուզ ազգն լցան նախանձու և ոչ էլին, վասն երեք պատճառի. զի մեք Հայոց ազգս Ֆռանգի առաջն էաք, և նոքա ի մեր առաջն էին։ և վասն այսպիսի հակառակութեանց նոցա չելին,